

Kako je to već kod nas uobičajeno, svake godine posljednjeg nastavnog dana za maturante, idemo na školski izlet u 40-tak km udaljene Tuheljske toplice.

Maturante ostavljamo kod *Ledenog*, ne bi li osvježeni krenuli put Trga pa se vratili u neposrednu blizinu Škole – na Bundek. Dok su nas radosno ispraćali gromoglasnim zvižducima i pjesmom, mi smo se potrpali u pet autobusa i krenuli put pitomih zagorskih *br ega.*
Dočekao nas je načelnik općine u tada još pustim
Termama Tuhelj
. Terme obuhvaćaju, osim hotela, kompleks unutarnjih i vanjskih bazena s nizom popratnih sadržaja, sportske terene i parkove. Nažalost, nije bilo prilike da se okušamo i u adrenalinskom parku.
Odmah smo krenuli na nogometni turnir dok ne zapeče sunce. Momčadi 1.b i 1.c razreda spretno su nadigrale sve ostale natjecateljske ekipe, a 1.c, kao pobjedniku, pripala je „čast“ igranja s profesorima. I njih su pobijedili rezultatom 2:0 te osvojili - pun tacu kremšnita.
Nakon toga razmiljeli smo se po bazenima, toboganima, plutajućim krevetima… Neki su prošetali do dvorca Mihanović i po okolici, neki otišli na ručak pa se zadržali za stolom.
Šteta što se češće ne družimo izvan škole. To je najbolji način opuštanja i upoznavanja.
Ako mene pitate gdje bih na godinu, odgovorila bih: „U Tuheljske toplice!“.
{vsig}tuhelj2011{/vsig}